

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 167

16 Ὀκτωβρίου 2005

«Ἱερῶν ἐπλάσθης»

Μέ καταπλήσσει καί μέ τρομάζει ἡ ὑπεροχική παρουσία καί ἡ ἡγετική διακίνηση τοῦ ἀνθρώπου στήν ἀπέραντη καί πολύπτυχη Δημιουργία. Ὁ ἰδιότυπος, καθοριστικός καί ἀποκλειστικός ρόλος του μέσα στήν ἐνορχηστρωμένη παγκόσμια ἁρμονία. Τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, τό μικρό αὐτό μέγεθος, πού ἐλαχιστοποιεῖται ὀλοένα καί περισσότερο, καθὼς οἱ γνώσεις μας γιά τό σύμπαν διαστέλλονται καί εὐρύνονται, ἔχει τίς προϋποθέσεις καί τήν ἱκανότητα νά ἀπολαμβάνει τό ἀπεριόριστο κάλλος, νά δαμάζει τίς φυσικές δυνάμεις, νά διαχειρίζεται τόν φυτικό, τόν ἐνάλιο καί τόν ὀρυκτό πλοῦτο, νά καθυποτάσσει τήν ἄλογη, ζωϊκή οἰκογένεια, νά πλαστουργεῖ ἔργα ἐκλεπτυσμένης τέχνης, νά νοηματίζει τή ροή τοῦ χρόνου καί νά συνθέτει, μέ πρωταγωνιστική ἐνέργεια, τή βίβλο τῆς ἱστορίας. Μέ ἕνα λόγο, ἔχει ἀρχοντική καί κυριαρχική παρουσία στόν πλανήτη, πού τόν κατοικεῖ καί στούς κόσμους, πού συναπαρτίζουν τό προσιτό καί τό ἀπρόσιτο «σύμπαν».

Σημαντική καί προσδιοριστική ἡ ἐρμηνεία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στό πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Βιβλίου τῆς «Γένεσης». Ἐστιάζοντας τό λόγο του στό πρῶτο συνειδητοποιημένο πλαστούργημα, στόν ἄνθρωπο, καί, κατά προέκταση, στόν ἑαυτό του καί στόν ὁποιοδήποτε συνάνθρωπο, λέει: «Μόλις πλάσθηκες, ἄρχοντας πλάσθηκες. Ὁ Θεός εἶπε: "καί ἄς

κυβερνοῦν, οἱ ἄνθρωποι, τὴν κτίση". "Ένας ἄνθρωπος, πού παίρνει ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ βασιλιά τὴν ἐξουσία νά διοικεῖ γιὰ ἓνα καί μόνο χρόνο, τὴν παίρνει ἀπὸ ἄνθρωπο. Ὁ θνητός, τὴν παίρνει ἀπὸ θνητό. Καί τὴν παίρνει ἀπὸ κεῖνον, πού, στήν πραγματικότητα, δέν τὴν ἔχει. Γιατί, ποιά ἐξουσία ἔχει ὁ ἄνθρωπος νά κυβερνάει τὴν ψυχὴ; Σὺ, ὅμως, τὴν ἐξουσία τὴν πῆρες ἀπὸ τὸν Θεό. Καί δέν εἶναι γραμμένη σέ πλάκες ξύλινες, οὔτε σέ φθαρτά φύλλα, πού τὰ κατατρῶγει ὁ σκόρος. Ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση, πού ἔχει γραμμένη πάνω της τὴ θεία φωνή.

Δέν μπορῶ νά προσπεράσω, δίκως νά ὑπομνηματίσω μέ θαυμασμό καί συγκίνηση, μιά εἰκόνα μεγαλείου, πού περιέχεται στή Βιβλική ἱστορία τῆς ἀνθρωπογένεσης. Ἐκεῖ ἐμφανίζεται ὁ ἴδιος ὁ Θεός νά χειραγωγεῖ τὸν πρῶτο ἄνθρωπο, τὸν Ἀδὰμ, στίς ὁμορφιές καί στίς χαρές τοῦ Παραδείσου καί νά τοῦ ἐμπιστεύεται τὴν εὐθύνη νά ὀνοματίσει, μέ τὴ δική του γνώση καί μέ τὴ δική του ἐκτίμηση τὰ εἶδη τῶν κτηνῶν καί τῶν πτηνῶν, πού τοῦ προσφέρονταν ὡς διακοσμητές τοῦ οἴκου του καί ὡς ὑπηρέτες τῶν σχεδίων του.

Καί ἐπλασε ὁ Θεός ἀπὸ τὴ γῆ ὅλα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καί ὅλα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. Καί τὰ ἔφερε, ὅλα αὐτά, μπροστά στὸν Ἀδὰμ, γιὰ νά τὰ δεῖ καί νά σκεφτεῖ πῶς θὰ τὰ ὀνομάσει. Καί τό κάθε ὄνομα, πού ἔδωσε ὁ Ἀδὰμ, αὐτό καί ἔμεινε. Καί ἔδωσε ὁ Ἀδὰμ ὀνόματα σέ ὅλα τὰ κτήνη καί σέ ὅλα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ καί σέ ὅλα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ». Ἡ εἰκόνα αὐτή, ἐντυπωσιακὴ καί ρομαντικὴ, στήν πρώτη της ἀνάγνωση, ἀν μελετηθεῖ προσεκτικά, κεντρίζει σέ βαθύτερες ἀναλύσεις.

Οεῖναι τό ἀσύγκριτο καί ἀνεπανάληπτο ὑπεροχικὸ πλάσμα. Διακρίνεται ἀπὸ τὴν ἄλογη Δημιουργία. Καί προβάλλεται ὡς ἀποδέκτης τῆς εὐνοίας καί τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Πλάστη του. Ὁ Θεός τοῦ παραχώρησε τό δικαίωμα προσδιορισμοῦ καί ὀνοματοδοσίας τῶν ἔμβιων κτισμάτων Του. Τὸν ἔχρισε ἡγεμόνα. Δικαιούχο νά ἀπολαμβάνει τοὺς καρπούς τῆς γῆς γιὰ τὴ δική του συντήρηση. Ἀρμόδιο νά διαχειρίζεται τὴν πρόσθετη ἰσχὺ τοῦ ζωϊκοῦ δυναμικοῦ στήν καθημερινή του προσπάθεια. Ἰκανὸ νά ἀξιοποιεῖ τὰ ὑλικά στοιχεῖα καί τοὺς κρυφοὺς θησαυροὺς, γιὰ τὴ δική του πρόοδο.

Καί ὁ ἄνθρωπος ἀποδέχτηκε τὴν κλήση. Ἐδωσε ὀνόματα στὰ κτήνη καί στὰ πετεινά καί στὰ θηρία. Ὁχι αὐθαίρετα, κατὰ τὴ στιγμιαία, αὐθόρμητη, ἐμπνευση. Ἀλλὰ, μετὰ λόγου. Ὑστερα ἀπὸ, ὅπωςδήποτε ἀρχέγονη, ἀλλὰ πέρα γιὰ πέρα λογικὴ ἐπεξεργασία. Μὲ παρατήρηση, μέ σκέψη καί μέ εὐστοχὴ κρίση. Καί, κατὰ τὴν ἐκτίμησή του, σύμφωνα μέ τὴ χρηστικὴ ἀξία τοῦ καθενὸς πλάσματος καί ἀνάλογα μέ τό ρόλο, πού μπορεῖ νά διεκπεραιώσῃ στή διατήρηση τῆς ἱεραρχικῆς ἰσορροπίας.

Ὁδοιπορικό καταισχύνης

Γιά νά μετρήσετε καί νά ζυγίσετε τίς συνέπειες τῆς ἀναρρίχησης τοῦ Χριστόδουλου στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, δέν εἶναι ἀνάγκη νά ἐκδραπνήσετε δυνάμεις καί χρόνο στήν ἀναμόχλευση τοῦ ὄγκου τῶν ἱστορικών ντοκουμέντων. Καί μόνο ἡ ἐπισημάνση τῶν χειρισμῶν του στήν ὑπόθεση Μπεζενίτη, εἶναι ἀρκετή νά σᾶς δώσει τό ἀπελπιστικό ἀρνητικό ἡγετικό του στίγμα. Τήν πλήρη σύγχυση τῶν ὁραμάτων του. Τίς ὑποπτες, παρασκηνακές δεσμεύσεις του. Τούς ἄστοχους καί ἀνέντιμους χειρισμούς του. Τό «ναί» καί τό «ὄχι» τῶν ἀποφάσεών του, πού ὑποβαθμίζουν καταλυτικά τό κύρος ὁλόκληρου τοῦ Ἐπισκοπάτου τῆς Ἐκκλησίας καί ἐκθέτουν τή Συνοδική ὁμῆγυρη, ὡς κοσμική συντεχνία ἀγοραίας συναλλαγῆς.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἀγωνίστηκε, μέ νύχια καί μέ δόντια, νά σώσει τό σκανδαλοποιό ἑταῖρο του. Νά θάψει, στά ἀπύθμενα βάθη τοῦ Συνοδικοῦ Ἀρχείου, τίς ἀνομολόγητες πομπές του. Νά τόν στηρίξει, μέσα στήν καταιγίδα τῆς κατακραυγῆς, ὁρ-

θιο, στόν ἐπισκοπικό θρόνο. Καί, γιά τήν πραγμάτωση τοῦ σχεδιασμοῦ του, βίασε τούς Συνοδικούς Συνέδρους καί σκάρωσαν ἀθωωτική ἀπόφαση γιά ὅλες τίς παρανομίες καί ὅλες τίς ἐκφυλιστικές ἰδιαιτερότητες τοῦ φίλου του. Ὅταν, ὅμως (ἀρκετά ἀργά), συνειδητοποίησε, πῶς τό σκάνδαλο, πού λέγεται Μπεζενίτης, ἀπειλεῖ νά συμπαρασύρει στόν Καιάδα καί τόν Ἀρχιεπίσκοπο, ἔκανε στροφή 180° καί τόν κήρυξε «ἐκπτώτο».

Αὕτη τή στιγμή, ὁ σκανδαλοποιός ρασοφόρος Παντελεήμων Μπεζενίτης, πού, μέ τίς πράξεις του, κατεξευτέλισε τήν ἑλληνική ἀρχιερατική οἰκογένεια, κρατάει στό δεξιό χέρι τή δικαστική ἀθώωση καί στό ἀριστερό τήν καταδίκη του. Ἐνα κροταλιστό ἔπαινο τῶν ἀθλοσφαιρῶν του. Καί ἕνα ἐξοντωτικό λάκτισμα, πού τόν γκρέμισε ἀπό τά σκαλοπάτια τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου. Δυό ἀντίθετες καί ἀντιφατικές τελεσίδικες ἀποφάσεις, πού ἐκπορεύτηκαν, μέ τήν πρωτοβουλία καί τήν ἀφόρητη πίεση τοῦ Χριστόδουλου, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τίς

κραδαίνει αδιάντροπα, έκθετοντας τό στενό του φίλο καί εύεργέτη.

Οί δυό αúτές ασύμβατες ένέργειες, πού τίς προβάλλει καί τίς σαλπίζει ό σκανδαλοποιός Μπεζενίτης, χρεώνονται, ιστορικά, στό Χριστόδουλο καί θά άποτελέσουν τόν όριστικό πήχυ, μέ τόν όποιο θά μετρηθεΐ τό ήθος του καί ή προσφορά του στην Έκκλησία της Έλλάδος. Η σχέση του μέ τόν ύπόκοσμο, πού τόν άνέχεται νά περιφέρεται στόν περίβολο της Έκκλησίας καί τόν ύποβοηθάει νά σκαρφαλώνει άνενδοία στα στίς έπάλξεις του Ίερού Θυσιαστηρίου. Καί ό άθεράπευτος έγωκεντρισμός του, πού τόν φέρνει, κατά τήν κρίσιμη στιγμή, όταν τά σκάνδαλα τών φίλων του γίνονται βούκινο, στην κίνηση της άπόγνωσης, στην προδοσία της φιλίας καί στην όριστική καταδίκη τών, ίσαμε τότε, εύνοουμένων του.

Όσοι παρακολουθοΐν τίς έκκλησιαστικές εξέλιξεις μόνο άπό τίς κερκίδες της έντυπης ή της ήλεκτρονικής δημοσιογραφίας, μένουν μέ τήν πλασματική έντύπωση, πώς ή έκδίωξη του Μπεζενίτη άποτελεΐ πράξη τελεσίδικη καί σηματοδοτεΐ τήν κάθαρση, πού ύποσχέθηκε πρίν λίγους μήνες ό Χριστόδουλος. Εΐμαι, όμως, άπόλυτα βέβαιος, ότι θά άναθεωρήσουν τά συμπεράσματά τους, άν έκδιπλωθεΐ μπροστά τους καί ή άλλη σελίδα. Αúτη, πού περιέχει τή Συνοδική άπόφαση άθώωσης του Μπεζενίτη. Πού τόν άναγνωρίζει καί τόν άνακηρύττει άπόλυτα λευκό, άκριβώς όπως κήρυξε λευκούς καί τούς άλλους τρεις Μητροπολίτες, οί όποιοι, κατά τή διάρκεια του καλοκαιριοΐ, λούστηκαν καί άπαλλάχτηκαν άπό κάθε ένοχή. Όποιος διαβάσει αúτη τήν άπόφαση, θά βοηθηθεΐ στην άπομύ-

θευση του άρχιεπισκοπικοΐ προσώπου, στην άκριβή ψυχογράφησή του καί στην έκτίμηση του έργου του.

✕ ✕ ✕

Όστόσο, πρίν έγγίσω τό δείκτη του χεριοΐ μου στην τραγελαφική Συνοδική άπόφαση, πού άποφορτίζει άπό κάθε ένοχή τόν πρωταγωνιστή τών όμοφυλοφιλικών διαλόγων Μητροπολίτη Μπεζενίτη, αίσθάνομαι τήν ψυχική δέσμευση νά προτάξω, ως προμετωπίδα του κειμένου μου, μιά θεόπνευστη παρατήρηση του Παροιμιαστή:

«Έστιν όδός ή δοκεΐ όρθή εΐναι παρά άνθρώποις,

τά δέ τελευταΐα αúτης έρχεται εΐς πυθμένα άδου» (Παροιμ. ιδ΄ 12).

(Υπάρχει κάποιος δρόμος, πού φαίνεται ίσιος στους άνθρώπους, αλλά ή κατάληξή του φτάνει στόν πυθμένα του άδη).

Οί δώδεκα Συνοδικοί Μητροπολίτες, πού μαζεΐτηκαν γιά νά κρίνουν τό περιεχόμενο του δικαστικοΐ φακέλλου Μπεζενίτη, δέν ξέρω άν πίστευαν ή άν ύποκρίθηκαν, πάντως άκολούθησαν, άκριτα, μιά διαδρομή, πού τούς έφερε στόν πυθμένα της άνυποληψίας. Προσπάθησαν νά ξεφορτώσουν (πράγμα, πού δέν εγινε) άπό τούς ώμους του Μπεζενίτη τό στίγμα της διαστροφής. Καί φόρτωσαν στους δικούς τους ώμους τό βάρος της πολυεπίπεδης ύποψίας καί της γενικευμένης κατακραυγής.

Φέρνω, σέ κοινή άνάγνωση καί σέ εύσυνείδητη κρίση, όλόκληρο τό κείμενο της Συνοδικής άπόφασης. Ό άναγνώστης θά πιάσει πολλά. Θα αΐφνιδιαστεΐ. Ίσως καί νά κεραυνοβοληθεΐ. Όπωσδήποτε, όμως, θά προ-

βληματιστεί. Για τόν έαυτό μου έπι-
φυλάσσω τό δικαίωμα καί τήν εϋθύνη,
νά σύρω,πιό τολμηρά, τό παραπέτα-
σμα τής ύποκρισίας, νά παρουσιάσω
τήν έπίορκη καί παράτολμη σκηνο-
θεσία δίκης καί νά ύπομνηματίσω, μέ
σύντομα σχόλια, τίς παρεμβάσεις καί
τίς παραβιάσεις τών 'Ιερών Κανόνων
καί τών σχετικών νομοθετικών ρυθμί-
σεων.

× × ×

«ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑ
1/2003

Τό Πρωτοβάθμιον δί' 'Αρχιερείς Συ-
νοδικόν Δικαστήριον τής 'Εκκλησίας
τής 'Ελλάδος τής 147^{ης} Συνοδικής Περι-
όδου, τοϋ άρθρου 20 τοϋ Νόμου 5383/
1932 «Περί 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστη-
ρίων καί τής πρό Αϋτῶν διαδικασίας»,
ὡς τίθεται καί ίσχύει κατά τά σαφῶς
ὀριζόμενα ὑπό τής παραγράφου 1 τοϋ
ἄρθρου 44 τοϋ Νόμου 590/1977 «Περί
Καταστατικοῦ Χάρτου τής 'Εκκλησίας
τής 'Ελλάδος», συγκεείμενον ἐκ τοϋ Προ-
έδρου Αϋτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητρο-
πολίτου Διδυμοτεΐχου καί 'Ορεστιάδος
κ. Νικηφόρου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Με-
λῶν Αϋτοῦ, Σεβασμιωτάτων Μητροπο-
λιτῶν: α) Μυτιλήνης, 'Ερεσσοῦ καί Πλω-
μαρίου κ. 'Ιακώβου, β) Λήμνου καί 'Α-
γίου Εϋστρατίου κ. 'Ιεροθέου, γ) Γου-
μενίσσης, 'Αξιουπόλεως καί Πολυκά-
στρου κ. Δημητρίου, δ) Βεροίας καί Να-
ούσης κ. Παντελεήμονος, ε) Δρυϊνου-
πόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ.
'Ανδρέου, στ) Γυθείου καί Οίτύλου κ.
Χρυσοστόμου, ζ) Δημητριάδος καί 'Αλ-
μυροῦ κ. 'Ιγνατίου, η) Κυθήρων κ.

Κυρίλλου, θ) Θεσσαλιώτιδος καί Φα-
ναριοφερσάλων κ. Θεοκλήτου, ι) Και-
σαριανῆς, Βύρωνος καί 'Υμηττοῦ κ. Δα-
νιήλ καί ια) 'Υδρας Σπετσῶν καί Αἰγίνης
κ. 'Εφραίμ,

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῇ 12^ῃ Νοεμ-
βρίου 2003, ἡμέρᾳ τής ἐβδομάδος Τε-
τάρτη καί ὥρᾳ 12ῃ μεσημβρινῇ, ἐν τῷ
Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν 'Αθήναις
ἐπί τῶν ὁδῶν 'Ιωάννου Γενναδίου 14
καί 'Ιασίου 1 καί τῇ συνήθει τῶν Συνε-
δριῶν Αἰθούσῃ, ἐπί παρουσίᾳ καί τοῦ
Γραμματέως 'Αρχιμανδρίτου Χρυσο-
στόμου Τσιρίγκα, ἵνα κρίνῃ κατά τάς
διατάξεις τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ ἐν τοῖς
ὑπερθεν ἐξονομασθέντος Νόμου 5383/
1932, ἐάν ὑφίσταται ἀφορμή πρός κα-
τηγορίαν κατά τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου 'Αττικῆς κ. Παντελεή-
μονος (Μπεζενίτη) κανονικῶς κατηγο-
ρηθέντος δυνάμει τής ὑπ' ἀριθμ. 4091/
2173/5-12-2002 κανονικῆς διώξεως τής
'Ιερᾶς Συνόδου τής 'Εκκλησίας τής 'Ελ-
λάδος ἐπί σκανδαλισμῷ τής συνειδή-
σεως τῶν πιστῶν φερομένῳ ὡς δημι-
ουργηθέντι ἐξ ἀμφισβητουμένων ἐκ-
φράσεων καί λέξεων τοῦ ἐν λόγῳ 'Αρ-
χιερέως, δημοσιοποιηθεισῶν διά τοῦ
Τύπου καί τῶν Μέσων 'Επικοινωνίας,
ἀπαδουσῶν εἰς 'Επίσκοπον τής 'Ανα-
τολικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας καθ'
ὅτι κατά τό 'Αποστολικόν λόγιον «πᾶς
λόγος σαπρός ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν
μή ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ τις ἀγαθός
πρός οἰκοδομήν τής χρείας, ἵνα δῶ χά-
ριν τοῖς ἀκούουσι» ('Εφεσίους 4, 29)
καί ὅτι «δεῖ οὖν τόν 'Επίσκοπον ἀνεπί-
ληπτον εἶναι, νηφάλιον, σώφρονα, κό-
σμιον, φιλόξενον, διδακτικόν» (Τιμό-
θεον Α' 3, 2-3), ἀδικήματι σαφῶς προ-
βλεπομένῳ καί ρητῶς τιμωρουμένῳ
ὑπό τῶν Λόγων τοῦ Κυρίου: «'Ὅς δ' ἂν

σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός εἰς τόν τράχηλον αὐτοῦ καί καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης» (Ματθ. ΙΗ' 6-9).

Δικάζον ὡς δικαστικόν Συμβούλιον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου Ἀρχιερέως μὴ προβλεπομένης τῆς παραστάσεως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προρρηθέντος ἄρθρου 146 τοῦ Νόμου 5383/1932.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν τὴν σχηματισθεῖσαν κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, συνωδὰ τῇ ἐν τοῖς ὑπερθεν ἀναφερομένη ὑπ' ἀριθμ. 4091/2173/5-12-2002 κανονικῇ διώξει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονικὴν δικογραφίαν ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος ὡς Τακτικοῦ Ἀνακριτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, ὅστις καί διεξήγαγε τὰς τακτικὰς ἐνὸρκους ἀνακρίσεις καί τό ἔγγραφον ἀνακριτικόν πόρισμα Αὐτοῦ,

Λαβόν ὑπ' ὅψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ ὀρισθέντος Εἰσηγητοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἐρσεσοῦ καί Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου,

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

Ἐπειδὴ αἱ διεξαχθεῖσαι τακτικαὶ ἔνορκοι ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος δέν χρήζουν συμπληρώσεως, διότι κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν διεξαχθεῖσαν προδικασίαν τῆς παρουσίας ὑποθέσεως ἐτηρήθησαν αἱ δικονομικαὶ προβλέψεις τοῦ ἰσχύοντος εἰδικοῦ Νόμου 5383/1932

ὡς τίθενται τροποποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1714/1942 καί ὡς μετὰ ταῦτα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου 898/1943 καί συγκεκριμένως ἐξητάσθησαν εἴκοσι ἑννέα μάρτυρες κατηγορίας, ἐξ ὧν οἱ δέκα ἔξ ἐξητάσθησαν ὡς στηρίζοντες τὴν κατηγορίαν καί εἴτα λαβὼν πλήρη γνῶσιν τῆς κατ' αὐτοῦ σχηματισθείσης κανονικῆς δικογραφίας καί τὴν κατὰ Νόμον προθεσίαν πρὸς ἐτοιμασίαν τῶν μέσων ὑπερασπίσεώς του, ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος καί ἀκολούθως ἐξητάσθησαν οἱ ὑπ' αὐτοῦ προταθέντες μάρτυρες ὑπερασπίσεώς του, νομίμως δέ καί ἀρμοδίως ὑπεβλήθη ἐνώπιον Αὐτοῦ ἡ οὕτω σχηματισθεῖσα κανονικὴ δικογραφία μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς ἐγγράφου ἀνακριτικοῦ πορίσματος τοῦ ὀρισθέντος καί ἤδη ἐνεργήσαντος ὡς Ἀνακριτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ,

Ἐπειδὴ τό κατηγορητήριον εἶναι προδήλως ἐσφαλμένον διότι προτάσσει παρεπόμενον ἀδίκημα ἐν προκειμένῳ τόν σκανδαλισμόν τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν, ὁ ὁποῖος ἐπέρχεται ἀντικειμενικῶς κατόπιν τῆς δημοσιοποιήσεως ἢ γνωστοποιήσεως διαπράξεως βασικοῦ κανονικοῦ παραπτώματος καί οὕτω προσάπτει τῷ κατηγορουμένῳ Μητροπολίτῃ παρεπόμενον ἀδίκημα δίχα τῆς διαπράξεως βασικοῦ κανονικοῦ ἀδικήματος, ρητῶς καί προσηκόντως χαρακτηριζομένου καί κανονικῶς προβλεπομένου, διὰ τῆς παρθέσεως τῶν προβλεπουσῶν αὐτό κανονικῶν Διατάξεων,

Ἐπειδὴ τό κατηγορητήριον πάσχει ἀκυρότητα διότι τό δεύτερον σκέλος τῆς ἀποδιδομένης εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Παν-

τελεήμονα κανονικής κατηγορίας είναι έντελως άόριστον και δέν ύφίσταται ό κατά τάς βασικές άρχάς του Πειθαρχικού Δικαίου, αλλά και του Κανονικού άπαραίτητος και άναγκαίος προσδιορισμός των πραγματικών περιστάτικών, άτινα κατά τό κατηγορητήριο δέον όπως στοιχειοθετούν και θεμελιώνουν τήν κατηγορίαν κατά τρόπον, χρόνον και είδος, προσδιοριζομένων σαφώς και πλήρως,

Έπειδή μετά τήν έκδοσιν της ύπ' άριθμ. 6478/2002 άποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άθηνών (διαδικασία άσφαλιστικών μέτρων), δι' ής άπηγορεύθη ως προϊόν παρανόμου και ποινικώς κολασίμου διεργασίας, ή χρήσις και ή περαιτέρω κυκλοφορία των ύπαρχουσών μαγνητοταινιών ήχου, έμπεριεχουσών φερομένας ύποκλαπείσας συνομιλίας του κατηγορουμένου Άρχιερέως μετ' άρρενος άγνώστου προσώπου και της ύπ' άριθμ. 1335/8-4-2003 Άποφάσεως της Διαρκούς Έρεās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος, δι' ής συνωδά τή ίσχυούση Νομοθεσία και τή προρρηθείση Δικαστική Άποφάσει άπηγορεύθη ή διακρίβωσις της γνησιότητος και ή ταυτοποίησις ή μή των είρημένων μαγνητοταινιών ήχου διά πραγματογνωμοσύνης, δέν ήδύναντο αύται νά χρησιμοποιηθούν ως άποδεικτικόν μέσον, ένεκεν του μή νομίμου τρόπου έγγραφής αύτών,

Έπειδή τέλος έξ ούδενός στοιχείου της δικογραφίας και έξ ούδεμιās μαρτυρικής καταθέσεως, άπεδείχθη ότι έπήλθε, ύπαιτιότητι του κατηγορουμένου Μητροπολίτου, σκανδαλισμός της συνειδήσεως των πιστών, δοθέντος ότι ούδείς κατέθεσε, ότι έξ ίδίας άντιλή-

ψεως γνωρίζει οίονδήποτε πραγματικόν περιστατικόν, έκ της γνωστοποιήσεως ή δημοσιοποιήσεως ούτινος θά προκαλείτο άντικειμενικώς ό σκανδαλισμός της συνειδήσεώς του, αλλά άπαντες καταθέτουν ότι τάς φερομένας ως λεχθείσας έπιψόγους έκφράσεις ύπό του κατηγορουμένου Άρχιερέως άνέγνωσαν είς τόν Τύπον ή ήκουσαν είς τάς κυκλοφορηθείσας και ήδη άπηγορευθείσας προς χρήσιν και κυκλοφορίαν μαγνητοταινίας και ούδέποτε έκ του ίδίου προσωπικώς, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Άττικής κ. Παντελεήμονος,

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1^{ον} Κηρύσσει όμοφώνως τάς διεξαχθείσας ύπό του όρισθέντος Έκκλησιαστικού Άνακριτου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ήλείας κ. Γερμανού τακτικές ένόρκους άνακρίσεις κατά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Άττικής κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη) ως περατωθείσας και μή χρηζούσας συμπληρώσεώς τινος, τήν δέ δικογραφίαν της ύπό κρίσιν ύποθέσεως ως κατά νόμον έσχηματισμένην.

2^{ον} Άποφαίνεται κατά πλειοψηφίαν ότι δέν ύφίσταται άφορμή προς κατηγορίαν κατά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Άττικής κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη), διά τό προσαφθέν αύτῶ κατηγορητήριο δυνάμει της ύπ' άριθμ. 4091/2173/5-12-2002 κανονικής Διώξεως της Έρεās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος, ενός έκ των Μελών Αύτου μειοψηφούντος και κρίνοντος ότι ύφίσταται άφορμή προς κατηγορίαν και δέον όπως διαταχθῇ ή κλήτευσις του κατηγορουμένου Μητροπολίτου και ή ένώπιον Αύτου έκδίκασις της ύποθέσεώς του.

3^{ον} Ἀναστέλλει κατὰ πλειοψηφίαν πᾶσαν περαιτέρω καταδίωξιν κατὰ τοῦ διωχθέντος καὶ κανονικῶς κατηγορηθέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη) καὶ θέτει τὴν ὑπὸ κρίσιν δικογραφίαν ἐν τῷ Δικαστικῷ Ἀρχεῖῳ.

4^{ον} Καταδικάζει εἰς βάρος τῶν μηνυτῶν 1) Γεωργίου Ἀντωνίου, 2) Εὐαγγέλου Δευτεραίου, 3) Ἐμμανουὴλ Ἀργύρη, 4) Μαρίας Σταμάτη, 5) Μιλτιάδου Φωτεινοπούλου, 6) Νικήτα Ζωάκου, 7) Γεωργίου Κελγιώργη, 8) Εὐστρατίου Μαϊκόσογλου, 9) Κωνσταντίνου Ἀντωνελάκη, 10) Ἰωάννου Ντάσκα, 11) Γεωργίου Κολοκοτρώνη, 12) Μαρίας συζύγου Κωνσταντίνου Γιαννίρη, 13) Ἰωάννου Σοφοῦ, 14) Μιχαὴλ Λαμπριανίδη καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας ἐκ ποσοῦ ἑκατόν εὐρώ (100 Εὐρώ), κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας».

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν, ἥτοι τὴν 12^{ην} Νοεμβρίου 2003.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

+ Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ

+ Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Γλωμαρίου
ΙΑΚΩΒΟΣ

+ Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου
ΙΕΡΟΘΕΟΣ

+ Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ
Πολυκάστρου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

+ Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

+ Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς
καὶ Κονίτης
ΑΝΔΡΕΑΣ

+ Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

+ Ὁ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ
ΙΓΝΑΤΙΟΣ

+ Ὁ Κυθήρων ΚΥΡΙΛΛΟΣ

+ Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερ-
σάλων
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

+ Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
ΔΑΝΙΗΛ

+ Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης
ΕΦΡΑΙΜ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

✕ ✕ ✕

Προσπερνοῦμε τίς τυπικές, εἰσαγωγικές ἀναγραφές, κρατώντας μόνο στοῦ ἀρχεῖο τῆς μνήμης μας τὰ ὀνόματα τῶν Μητροπολιτῶν, πού κλήθηκαν νά γνωματεύσουν, ἃν ἡ ὑπόθεση Μπεζενίτη ἔπρεπε νά εἰσαχθεῖ στοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστήριου, γιὰ ἐκδίκαση καὶ ἐπιμέτρηση ποινῆς, ἥ ἂν ἔπρεπε νά μπεῖ στοῦ ἀρχεῖο. Ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων εἶναι χαρακτηριστικός. Καὶ γιὰ κεῖνον, πού γνωρίζει πρόσωπα καὶ πράγματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου, ἡ δρομολόγηση τῆς ἀρχαιοθέτησης τοῦ φακέλλου προκύπτει, ὡς ἀναμενόμενη κίνηση. Ἡ μόνη προσθήκη μας, θά εἶναι ἡ παρατήρηση, ὅτι ὁ Χριστόδουλος κράτησε σέ ἐκκρεμότητα τὴν ὑπόθεση, γιὰ τρία Συνοδικὰ σχήματα, τῶν ἐτῶν 2001-2002, 2002-2003 καὶ 2003-2004, μόνο καὶ μόνο, γιὰ νά ρθεῖ αὐτή ἡ Συνοδική σύνθεση, πού θά ἀνταποκρινόταν πρόθυμα στοῦ πιεστικοῦ αἰτήματός του νά μπεῖ ὁ φακέλλος στοῦ ἀρχεῖο.

1 Πρόεδρος του Συνοδικού Δικαστηρίου βλέπετε ποιός είναι. 'Ο Διδυμοτείχου καί 'Ορεστιάδος Νικηφόρος. 'Ο Μητροπολίτης, πού ήταν στόχος παλιότερων, παρόμοιων, καταγγελιών καί είχε αντίστοιχες δοσοληψίες μέ τήν 'Ιερά Σύνοδο. Πρίν έκδικαστεί ἡ υπόθεση Μπεζενίτη, τό Συνοδικό ὄργανο εἶχε ἀσχοληθεῖ μέ τά κατορθώματα τοῦ κ. Νικηφόρου καί, μέ φροντίδα τοῦ Χριστόδουλου, εἶχε σπρώξει τίς καταγγελίες στό 'Αρχεῖο. Καί ἦταν ἐπόμενο ὁ Διδυμοτείχου Νικηφόρος νά αἰσθάνεται ὑπόχρεος νά ἀνταποδώσει τήν εὐεργεσία. Καί, πρὸς συμπλήρωση τῆς ἐνημέρωσης, πρέπει νά υπογραμμίσουμε, ὅτι καί ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς στάσης του, ὁ κ. Νικηφόρος εἰσέπραξε, ἐντελῶς πρόσφατα, γιά δεύτερη φορά τή συναλλαγματική του, ὅταν ἡ δημοσιογραφία ἀνασκάλεψε τίς καταγγελίες σέ βάρος του καί προκάλεσε θόρυβο στίς ἐφημερίδες καί στίς τηλεοράσεις. 'Ο κατηγορούμενος Νικηφόρος, μέ δεύτερο βούλευμα, χαρακτηρίστηκε ὁλόλευκος καί ὁ δικαστικός φάκελλος κρύφτηκε στό 'Αρχεῖο.

2 Τήν πρώτη μας στάση καί, φυσικά καί τό πρώτο μας ἐρώτημα, θά τό κάνουμε στήν παράγραφο, πού δηλώνεται τό ὄνομα τοῦ εἰσηγητή. Καί θά προσθέσουμε μιά συμπληρωματική ἀποκάλυψη.

'Ο Χριστόδουλος κάλεσε, σέ πρώτη φάση, τό Μητροπολίτη 'Υδρας Ἐφραίμ καί τοῦ ἀνάθεσε νά συντάξει τή σχετική εἰσήγηση πρὸς τήν ὀλομέλεια τοῦ Πρωτοβάθμιου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου γιά 'Αρχιερεῖς. Ἐκεῖνος παρέλαβε τό φάκελλο. Καί, γιά λόγους εὐσυνειδησίας, θέλησε νά τόν διαβάσει καί μέ βάση τό συγκεκριμένο περιε-

χόμενό του, νά συντάξει τήν πρότασή του. Ἀλλά, ὁ Χριστόδουλος βιαζόταν. Καί φοβόταν, ὅτι, ἂν ὁ φάκελλος περνοῦσε ἀπό προσεκτικό ψάξιμο, ἴσως νά τοῦ ἀνατρέπονταν τά σχέδια. 'Οταν, λοιπόν, ὁ διορισμένος, σέ πρώτη φάση, Συνοδικός Σύνοδρος τοῦ ἔθεσε τόν ὅρο, ὅτι πρέπει πρῶτα νά διαβαστεῖ ὁ φάκελλος καί ὕστερα νά διατυπωθεῖ ἡ εἰσήγηση, ἐξοργισμένος, ζήτησε νά τοῦ ἐπιστραφεῖ ἀμέσως. Καί, μάλιστα, ἐπέμεινε, νά σταλεῖ, τήν ἴδια ὥρα, ἄνθρωπος στήν κατοικία τοῦ Μητροπολίτη εἰσηγητή, γιά νά τόν φέρει στό Συνοδικό Μέγαρο.

'Ο 'Υδρας Ἐφραίμ δέν ἀντέδρασε, ὅπως εἶχε καθῆκον. Ἴσως αἰφνιδιασμένος, ἴσως ἀηδιασμένος, ἔστειλε τόν ὁδηγό του στό σπίτι του καί προσκόμισε τό δικαστικό φάκελλο.

'Από κεῖ καί τέρα, οἱ κινήσεις τοῦ Χριστόδουλου ἔγιναν περισσότερο ἱταμές. Ἐδωσε τό φάκελλο στό Μητροπολίτη Μυτιλήνης, παλιό φίλο (διάβαζε, φιλαράκο) τοῦ Μπεζενίτη. Ἐκεῖνος, ἦταν βέβαιο, πῶς θά χάριζε στό φίλο του καί μετάλλιο ἐξαιρέτων πράξεων. Καί θά μεθόδευε τήν ἐξαφάνιση τοῦ «ὄζοντος» φακέλλου.

Τώρα, θά πεῖτε, πῶς, μετά τό προσβλητικό ράπισμα, πού ὁ Χριστόδουλος τοῦ ἀπένειμε(!!!) ὁ 'Υδρας Ἐφραίμ, κατά τήν τελική ψηφοφορία εὐθυγραμμίστηκε μέ τή θέληση τοῦ σκληροῦ δικτάτορα καί ψήφισε τό καταχώνιασμα τοῦ φακέλλου; Αὐτό εἶναι ἓνα ἐρώτημα μέ πολύ νόημα. Καί, αὐτόματα, διασπείρει τίς ὑποψίες πρὸς πολλές κατευθύνσεις.

3 Σταματήστε, γιά μιά ἀκόμα φορά, στό τραγελαφικό τέχνασμα. Ἡ ἀπόφαση ὑπογραμμίζει, ὅτι «ἐξη-

τάσθησαν είκοσι έννέα μάρτυρες κατηγορίας, έξ ών οί δέκα έξ έξητάσθησαν ως στηρίζοντες τήν κατηγορίαν και είτα λαβών πλήρη γνώσιν τής κατ' αύτου σχηματισθείσης κανονικής δικογραφίας και τήν κατά Νόμον προθεσμίαν προς έτοιμασίαν των μέσων ύπερασπίσεώς του, άπελογήθη ό κατηγορούμενος και άκολούθως έξητάσθησαν οί ύπ' αύτου προταθέντες μάρτυρες ύπερασπίσεώς του.

Δηλαδή, ή απόφαση ύπολογίζει (μέ ποιά άραγε νομική κάλυψη;) ότι οί είκοσι έννέα μάρτυρες, πού άρχικά έξετάσθηκαν, ήταν, όλοι, μάρτυρες κατηγορίας. Άλλά, άμέσως, στην ίδια πρόταση, ένημερώνει τόν άναγνώστη, ότι μόνο οί δεκαέξι στηρίζαν τήν κατηγορία. Οί ύπόλοιποι δεκατρείς ήταν εκείνοι, πού ό άνακριτής Μητροπολίτης Γερμανός τούς χαρακτήριζε ως προσκείμενους στόν κατηγορούμενο Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Ήταν ό δήμαρχος και κάμποσοι κληρικοί, πού, προφορικά ή μέ κείμενά τους, είχαν δημοσιοποιήσει τήν εϋνοιά τους προς τό πρόσωπο τής διαστραμμένης σεξουαλικότητας.

Μέ τή μέθοδο αύτή, έμφανίστηκε ένας διογκωμένος άριθμός μαρτύρων κατηγορίας, πού οί μισοί, περίπου, ήταν μάρτυρες ύπεράσπισης. Καί, καθώς προστέθηκαν και οί μάρτυρες, πού ό ίδιος ό κατηγορούμενος πρότεινε, ή πλάστιγγα έγειρε, ύπέρβαρη, προς τήν εϋνοια.

Τώρα, σέ ποιά διάταξη Νόμου στηρίχθηκαν και ό άνακριτής και τό Έκκλησιαστικό Δικαστήριό, γιά νά μετρήσουν τούς μάρτυρες ύπεράσπισης ως μάρτυρες κατηγορίας, έγώ δέν είμαι σέ θέση νά σας τό έξηγήσω. Έκείνο,

πού συναπάντησα στό κείμενο τής απόφασης και πού ήχεϊ μέσα μου ως τραγέλαφος, είναι ή δήλωση, ότι: «κατά τήν ύπό κρίσιν διεξαχθείσαν προδικασία τής παρούσης ύποθέσεως έτηρήθησαν αί δικονομικά προβλέψεις του ίσχύοντος είδικού Νόμου 5383/1932». Ή συνέπεια, βλέπετε και ή έπίγνωση του έπισκοπικού χρέους, ξεχειλίζουν από τά μακρυά μανίκια των Συνοδικών Άρχιερέων και μπορούν νά βαφτίζουν τούς μάρτυρες ύπεράσπισης σέ μάρτυρες κατηγορίας, έτσι, γιά νά ξεθωριάξει τό σκάνδαλο και νά δίνεται ή εύχέρεια τής έπιβράβευσης του κατηγορούμενου.

4 Οί τέσσερες, έπόμενες, παράγραφοι του σκεπτικού, κυριολεκτικά έξοργίζουν. α) «Τό κατηγορητήριο είναι προδήλως έσφαλμένο, διότι προτάσσει παρεπόμενον άδίκημα, έν προκειμένω τόν σκανδαλισμόν των συνειδήσεων των πιστών...». β) «Τό κατηγορητήριο πάσχει άκυρότητα, διότι τό δεύτερον σκέλος τής αποδιδομένης είς τόν Σεβασμιώτατον κατηγορίας είναι έντελώς άόριστον...». γ) Μετά τά προσωρινά μέτρα του Μονομελοϋς Πρωτοδικείου Άθηνών «δί' ής άπηγορεύθη ως προϊόν παρανόμου και ποινικώς κολασίμου διεργασίας, ή χρήσις και ή περαιτέρω κυκλοφορία των ύπαρχουσών μαγνητοταινιών ήχου... και «τής ύπ' άριθμ. 1335/8.4.2003 Άποφάσεως τής Διαρκούς Ίερās Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, δι' ής... άπηγορεύθη ή διακρίβωσις τής γνησιότητας και ή ταυτοποίησης ή μή των είρημένων μαγνητοταινιών ήχου διά πραγματογνωμοσύνης, δέν ήδύναντο αύται νά χρησιμοποιηθοϋν ως άποδεικτικόν μέσον...».

Τό κατηγορητήριο προτάσσει παρεπόμενο αδίκημα; Γιατί άραγε; Γιατί δέν έξετάστηκε, πρῶτα, τό πραγματικό αδίκημα (πού βοᾷ καί κράζει) καί, στή συνέχεια, νά έρευνηθεῖ καί τό παρεπόμενο, πού δέν εἶναι καί αὐτό, «ἐλάσσονος» σημασίας;

Τό κατηγορητήριο πάσχει άκυρότητα, διότι τό δεύτερο σκέλος τῆς κατηγορίας εἶναι έντελῶς άόριστο. Ποιός τό έπεξεργάστηκε ἔτσι, πού νά καταντήσῃ έντελῶς άόριστο; Τί στοιχεῖα ἔδωσε στήν άνάκριση ὁ ὄγκος τῶν δημοσιευμάτων; Αὐτά ὅλα ἔξετάσθηκαν ἢ δέν ἔξετάσθηκαν; Καί πῶς ἐκτιμήθηκαν άπό τήν άνάκριση οἱ άπανωτές τηλεοπτικές ἔξιστορήσεις τῆς διάστροφης πολιτείας τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη; Μέ μάρτυρες τοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἔνοχου Μητροπολίτη, πού τούς βαφτίζουμε, άσυνειδητα καί άδιάντροπα, μάρτυρες κατηγορίας, φυσικό εἶναι νά μεταλλάσσεται ἡ τρανταχτή κατηγορία σέ άόριστη.

Ἡ διερεύνηση τῆς γνησιότητας τῶν μαγνητοταινιῶν άπαγορεύτηκε άπό τήν Ἱερά Σύνοδο. Ναί, τό λέει άνοιχτά ἡ άπόφαση. Ἀπαγορεύτηκε. Δηλαδή άπαγορεύτηκε ἡ ἑξακρίβωση, ὅτι ὁ ἔνας τῶν συνομιλητῶν τοῦ ὁμοφυλοφιλικοῦ διαλόγου, εἶναι ὁ Μπεζενίτης. Καί μόνο αὐτή ἡ άναγραφή, τά λέει ὅλα. Δέ χρειάζεται νά διαθέτει κανείς τολμηρή φαντασία, γιά νά συλλάβῃ τίς προθέσεις ἐκείνων, πού άπαγόρευσαν τήν ἑξακρίβωση.

5 Καί τό πέμπτο: «Τέλος ἐξ οὔδενός στοιχείου τῆς δικογραφίας καί ἐξ οὔδεμιᾶς μαρτυρικῆς καταθέσεως, άπεδείχθη ὅτι ἐπῆλθε, ὑπαιτιότητι τοῦ κατηγορουμένου Μητροπολίτου, σκανδαλισμός τῆς συνειδήσεως τῶν

πιστῶν, δοθέντος ὅτι οὔδεις κατέθεσε, ὅτι ἐξ ἰδίας άντιλήψεως γνωρίζει οἶον-δήποτε πραγματικόν περιστατικόν, ἐκ τῆς γνωστοποιήσεως ἢ δημοσιοποιήσεως οὔτινος θά προκαλεῖτο άντικειμενικῶς ὁ σκανδαλισμός τῆς συνειδήσεώς του, ἀλλά ἅπαντες καταθέτουν ὅτι τās φερομένας ὡς λεχθείσας ἐπιψόγους ἐκφράσεις ὑπό τοῦ κατηγορουμένου Ἀρχιερέως άνέγνωσαν εἰς τόν Τύπον ἢ ἤκουσαν εἰς τās κυκλοφορηθείσας καί ἤδη άπηγορευθείσας πρὸς χρῆσιν καί κυκλοφορίαν μαγνητοταινίας...».

Βλέπετε, οἱ μάρτυρες δέν εἶχαν τήν εὐκαιρία (δηλαδή τήν ἀδήδ συγκυρία) νά βρίσκονται παρόντες, ὅταν ὁ Μπεζενίτης άσχημονοῦσε. Σκανδαλίστηκαν άπό τό ξεχειλισμα τοῦ βόθρου. Ἀπό τή μεταφορά τῶν κρυφῶν διαλόγων του στίς στήλες τῶν ἑφημερίδων καί στίς ὀθόνες τῶν τηλεοράσεων. Καί αὐτός ὁ σκανδαλισμός τους δέν μετράει. Καί δέν άποτελεῖ πειστήριο, ὅτι κάτι βρωμάει στήν αὐλή τοῦ κ. Χριστόδουλου.

Ἐπομένως, μέ ἡσυχῇ τή συνειδησή του τό Συνοδικό Δικαστήριο «Ἀποφαίνεται κατά πλειοψηφίαν ὅτι δέν ὑφίσταται άφορμή πρὸς κατηγορίαν κατά τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη), διά τό προσαφθέν αὐτῷ κατηγορητήριον δυνάμει τῆς ὑπ' ἄριθμ. 4091/2173/5-12-2002 κανονικῆς Διώξεως τῆς Ἱεραῦς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνός ἐκ τῶν Μελῶν Αὐτοῦ μειοψηφοῦντος καί κρίνοντος ὅτι ὑφίσταται άφορμή πρὸς κατηγορίαν καί δέον ὅπως διαταχθῇ ἡ κλήτευσις τοῦ κατηγορουμένου Μητροπολίτου καί ἡ ἐνώπιον Αὐτοῦ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως

του... 'Αναστέλλει κατά πλειοψηφίαν πᾶσαν περαιτέρω καταδίωξιν κατά τοῦ διωχθέντος καί κανονικῶς κατηγορηθέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη) καί θέτει τήν ὑπό κρίσιν δικογραφίαν ἐν τῷ Δικαστικῷ Ἀρχεῖῳ».

Ἐπαίσχυντη ἡ κατάληξη. Δυστυχῶς, ὅμως, ἀποτελεῖ πραγματικότητα. Ἱστορία, πού θά διαβιβαστεῖ ἀπό τίς διάδοχες γενεές μας καί θά ἀποτελέσει τήν ἀφορμή τοῦ διασυρμοῦ καί τῆς ἀπόρριψης ὁλόκληρης τῆς σημερινῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας.

Καί, σ' αὐτή τή Συνοδική ὁμάδα τῶν δώδεκα, πού περιφρόνησε καί ποδοπάτησε προκλητικὰ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί τοὺς Νόμους τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καί λειτούργησε ὡς «συναγωγή πονηρευομένων» δέν ὑπῆρξε, παρά μόνο ἓνας ἄντρας, πού στήλωσε τό ἀνάστημά του καί ἀρνήθηκε νά συμπλεύσει μέ τήν πονηρή σκοπιμότητα. Μόνο ἓνας ἄντρας, πού δήλωσε μέ παρρησία, «ὅτι ὑφίσταται ἀφορμή πρὸς κατηγορίαν καί δέον ὅπως διαταχθῇ ἡ κλήτευσις τοῦ κατηγορουμένου Μητροπολίτου καί ἡ ἐνώπιον Αὐτοῦ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεώς του...». Τό ὄνομά του δέν ἀναφέρεται στή διάτρητη ἀπόφαση. Ἴσως γιά νά μήν προβληθεῖ ἡ ἐξαίρεση καί προσδιοριστεῖ, μέ σαφήνεια, τό πλειοψηφικό κατακάθι.

Ὑπακούοντας στό καθῆκον τῆς ἀμεροληψίας, δέν παρέλειψα, στή δημο-

σιοποίηση τοῦ περιεχομένου τῆς Συνοδικῆς ἀπόφασης, νά καταχωρίσω καί τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα Συνέδρων, πού τήν ὑπόγραψαν. Στόν ἀναγνώστη μου καταλείπω τήν εὐχέρεια, σύμφωνα μέ τίς γνώσεις, πού ἔχει, γιά πρόσωπα καί πράγματα τοῦ Συνοδικοῦ χώρου καί τίς πληροφορίες, πού μπορεῖ νά συλλέξει, νά ξεχωρίσει μόνος του τή μιά προσωπικότητα, τόν ἄντρα μέ τήν εὐθικρίσια καί τήν παρρησία, πού τόλμησε νά σηκώσει τό χέρι καί νά φωνάξει τό «οὐκ ἔξεστι». Ὅμως, ξεχωρίσει τόν ἓνα, τότε δέν ἀπομένει, παρά νά οἰκτεῖρει τοὺς ἕντεκα. Αὐτό θά εἶναι τό λιγότερο, πού μπορεῖ νά κάνει. Γιατί ὑπάρχει καί τό περισσότερο...

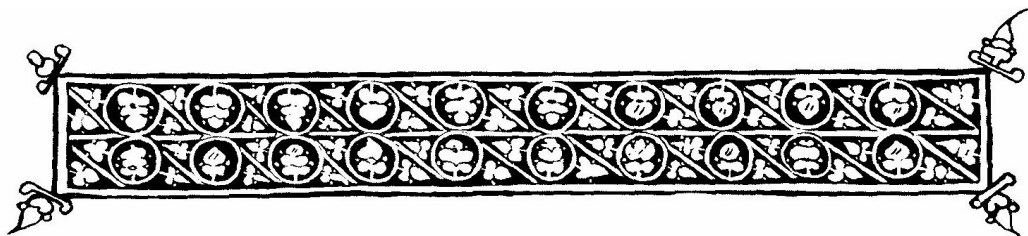
Καί, τώρα, ὁ Παντελεήμων Μπεζενίτης ἀνεμίζει τήν ἀθωωτική Συνοδική ἀπόφαση καί ἀπειλεῖ ἐκείνους, πού ξανάφεραν τήν ὑπόθεσή του στό προσκήνιο καί, χρησιμοποιώντας τήν ἀντιδημοκρατική καί ἀπαράδεκτα σφαιριστική, «διάταξη Κακλαμάνη» τόν ἔσπρωξαν στήν «ἐκπτώση».

Περιμένετε νά παρακολουθήσετε τήν ἐπόμενη πράξη τῆς κωμικοτραγικῆς ἐξέλιξης τῆς ὑπόθεσης Μπεζενίτη καί τίς τραγικές συνέπειες, πού θά προκύψουν ἀπό τήν ἀσύνητη διαχείριση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἀπό τόν ἀπροσδιόριστο, σημερινό Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

«Εἴμαστε ὑπεύθυνοι ὅσοι ὄχι μόνον ἐπροστατεύσαμε, ἀλλά καί ἀνεχθήκαμε νά ὑπάρχουν στήν τοπική μας Ἐκκλησία κληρικοί ἀσυνεπεῖς πρὸς τήν ἀποστολήν των καί μετατρέψαμε τίς Μητροπόλεις μας σέ θερμοκήπια ἀθλιότητων».

Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος (18-2-2005)

ΚΛΗΡΙΚΟΙ

ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Ὁ προηγούμενο σχόλιο ἀπὸ τὶς στήλες τῆς περιοδικῆς μας ἐκδόσεως εἶχαμε ἀναφερθεῖ στὸ φλέγον καὶ ἐπίκαιρο τότε θέμα τῶν τηλεφωνικῶν ὑποκλοπῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ βίου τῶν κληρικῶν καὶ εἰδικότερα ἂν οἱ μαγνητοφωνημένες σὲ κασέτες τηλεφωνικῆς συνομιλίας κληρικῶν μποροῦν νὰ δημοσιοποιηθοῦν ἀπὸ τὰ ἔντυπα καὶ ἠλεκτρονικὰ μέσα ἐνημέρωσης καὶ νὰ ἀποτελέσουν ἀφορμὴ ἐκκλησιαστικῆς δίωξης.

Εἶχαμε τότε ἐπισημάνει ὅτι ὁ ὅρος «ὑποκλοπὴ» συνδέεται, κατὰ τὴ νομικὴ τῆς κατάστασι, μὲ πράγματι γενόμενη τηλεφωνικὴ συνομιλία καὶ ἀναφέρεται ὁπωσδήποτε σὲ γνήσια ἐπικοινωνία. Καὶ εἶχαμε περαιτέρω διατυπώσει, ἐρωτηματικά, τὴν ἀποψή μας, ἐὰν κάποιος κληρικός (παντὸς βαθμοῦ) δέχεται ὅτι πράγματι ὑποκλάπηκε ἡ τηλεφωνικὴ του συνομιλία, ἡ ὁποία ἦλθε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποδεικνύονται κανονικὰ παραπτώματα, ἂν εἶναι ποτὲ δυνατόν ὁ κληρικός αὐτὸς νὰ σπεύδει νὰ εὐρεϊκαταφύγιο στὶς διατάξεις τοῦ κοσμικοῦ δικαίου.

Σχετικὰ πρόσφατα ἐκδόθηκε μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἀπόφασις τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρα. Εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 25 τῆς 12.4.2005.

Μὲ τὸ πολὺ ἐμπεριστατωμένο σκεπτικὸ τῆς ἀπόφασις αὐτῆς ἀντιμετωπίζεται, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὸ ζήτημα, ἂν ὀρισμένες προσωπικῆς συμπεριφορὲς καὶ ἐκδηλώσεις Ἱεραρχῶν ὑπάγονται στὰ ἀπαρβίαστα τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς καὶ περαιτέρω ἂν αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ συμπεριφορὲς τους συνιστοῦν τμῆμα τοῦ ἐλεγχόμενου ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημέρωσης δημοσίου βίου τους.

Ἀπὸ τὸ κείμενο τῆς ἀπόφασις αὐτῆς, τὸ ὁποῖο καλύπτει 23 σελίδες, παραθέτουμε ἐνδεικτικῶς ὀρισμένα χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα ἄπτονται καὶ τοῦ ἐπίμαχου θέματος.

.....

«Ἡ ἀνάγκη ἐνημέρωσης τοῦ κοινοῦ γιὰ μείζονα θέματα λειτουργίας τῶν θεσμῶν καὶ εἰδικότερα γιὰ τὰ καταγγελλόμενα στὸ χῶρο τῆς δικαιοσύνης καὶ στοὺς κόλπους τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ζήτημα δημοσίου ἐνδιαφέροντος. Τὸ δικαιολογημένο ἐνδιαφέρον καλύπτει καὶ ἐκδηλώσεις δημοσίων προσώπων οἱ ὁποῖες, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν τρόπο καὶ τὸν χρόνο ποὺ γίνονται (ἀκόμα, δηλαδή, καὶ ἐκτὸς δημόσιου χώρου), μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὅτι πραγματοποιοῦνται στὰ πλαίσια τῆς ἀνατεθειμένης σὲ αὐτοὺς δημοσίας λειτουργίας, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς φύσεως

καὶ τοῦ εἵδους τῶν ἐκπληρούμενων καθηκόντων ὑπόκειται σὲ δημόσιο ἔλεγχο καὶ κριτική (βλ. ΑΠ 1317/2001, ΑΠ 874/ 2004). Τὸ δικαιολογημένο ἐνδιαφέρον καλύπτει, δηλαδή, ἀκόμα καὶ μὴ δημόσιες πράξεις ὅταν αὐτὲς ἐνδιαφέρουν λόγῳ τῆς φύσης τους τὸ κοινωνικὸ σύνολο (ΠολΠρωτ. Ἀθ. 65/2004). Ἔτσι ὁ χρηματισμὸς ἐνὸς δικαστῆ εἶναι ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει τὴ δημόσια γνώμη καὶ μπορεῖ νὰ συνδέεται μὲ εὐρύτερο πρόβλημα διαφθορᾶς στὸ θεσμὸ τῆς δικαιοσύνης. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς πράξεις ἱεραρχῶν ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἐπιβαλλόμενη ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς κανόνες, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν συνταγματικὰ καθιερωμένα, εἰδικὴ γιὰ τὸν ὀρθόδοξο κληρὸ νομοθέτηση, συμπεριφορὰ μητροπολιτῶν...».

.....

«...Στὴν περίπτωση τῶν ἱεραρχῶν ἡ ἔννοια τοῦ προσωπικοῦ βίου ἔχει συρρικνωθεῖ ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ τῆς ἐφαρμογῆς σ' αὐτοὺς τῶν ἱερῶν κανόνων ὡς εἰδικῆς αὐτόνομης νομοθέτησης, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 3Σ καὶ τῆς οἰκοιοθελοῦς καὶ αὐτόβουλης ὑπαγωγῆς τῶν ἰδίων σὲ ἰδιαίτερα αὐστηροὺς κανόνες ἠθικῆς πειθαρχίας καὶ τρόπου ζωῆς ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ πανηγυρικὴ παραίτηση ἀπὸ σημαντικὸ τμῆμα προσωπικῆς ζωῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐρωτικῆς. Μὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα, ἡ δημόσια γνώμη δικαιούται νὰ γνωρίζει, ἂν ἕνας μητροπολίτης ποὺ προβάλλει ἑαυτὸν ὡς στερούμενο προσωπικῆς ζωῆς καὶ ὡς παράδειγμα ἀρετῆς, ἀγνότητος, ἀγαμίας, πενίας κ.τ.λ. καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸ ποίμνιό του νὰ μιμηθεῖ τὸ παράδειγμά του, διάγει πράγματι βίῳ ἄκρως ἀντίθετο καὶ σκανδαλώδη. Μὲ ἄλλες λέξεις, οἱ προπαγατεῖσες ἐκδηλώσεις ἱεραρχῶν δὲν ὑπά-

γονται στὴν προσωπικὴ ζωὴ τους ἀλλὰ συνιστοῦν τμῆμα τοῦ ἐλεγχόμενου ἀπὸ τὸν τύπο δημόσιου βίου τους.

Ὡς δημόσια πρόσωπα κατὰ τὸ ΕΔΔΑ νοοῦνται τὰ πρόσωπα ποὺ κατέχουν δημόσια θέση ἢ/καὶ χρησιμοποιοῦν δημόσιο χρῆμα ἢ ἀκόμα καὶ ὅλοι ὅσοι δραματίζουν ρόλο στὴ δημόσια ζωὴ εἴτε τὴν πολιτικὴ, τὴν οἰκονομικὴ, τὴν καλλιτεχνικὴ, τὴν κοινωνικὴ, τὴν ἀθλητικὴ ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλου τομέα τῆς δημόσιας ζωῆς (βλ. ἀπόφαση ΕΔΔΑ Καρολίνα τοῦ Ἀνόβερου κατὰ Γερμανίας 24,6,2004), ὅπως τοῦ θρησκευτικοῦ, εἰδικὰ σὲ μιὰ κοινωνία, ὅπου ἡ Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία (ἄρθρο 3 τοῦ Σ.) καὶ οἱ ἱεράρχες τῆς εἶναι ἐπικεφαλῆς νπδδ, μισθοδοτούμενοι ἀπὸ τὸ Κράτος...».

.....

«...Ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω προκύπτουν τὰ ἐξῆς σχετικὰ μὲ τὰ ἐπίμαχα θέματα:

Α) Σχετικὰ μὲ τὴ διαφθορὰ στὸ χῶρο τῆς δικαιοσύνης:...

.....

Β) Σχετικὰ μὲ τὴ σκανδαλώδη συμπεριφορὰ ἱεραρχῶν:

Ἡ αὐτοῦσια προβολὴ στοιχείων ποὺ σχετίζονται μὲ σκανδαλώδεις συμπεριφορὲς μητροπολιτῶν ἐρωτικοῦ ἰδίως περιεχομένου, εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη λόγῳ τοῦ ἔντονου δημοσίου ἐνδιαφέροντος γιὰ τὰ προβληθέντα. Ἐν προκειμένῳ, τὸ θέμα εἶναι δημοσίου ἐνδιαφέροντος, δεδομένου ὅτι ἀφορᾷ δημόσια πρόσωπα κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ν.2472/1997, καθὼς ἕνας μητροπολίτης μισθοδοτεῖται ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἀσκεῖ δημόσια ἐξουσία, προβαίνοντας σὲ πράξεις δημοσίου χαρακτήρα, ἡ δὲ συμπεριφορὰ του ὑπόκειται σὲ δημόσιο ἔλεγχο καὶ κριτικὴ, ὅχι μόνο ὡς πρὸς τὰ

Σημάδια τῶν καιρῶν

Εἶχα τελειώσει ἓνα μεσημεράκι, τίς προάλλες, τῇ δουλειᾷ στήν Ἐκκλησία καί κατηφόριζα γιά τό σπίτι. Νάσου τότε καί τρακάρω στό δρόμο-βουνό μέ βουνό δέ σμίγει-τόν κυρ-Γιώργη τό συγχωριανό μου, νεωκόρο κι αὐτόν στόν ἅϊ Νικόλα, μεγάλη Ἐκκλησία τοῦ κέντρου. Ἀγκαλιαστήκαμε, φιληθήκαμε καί κάτσαμε σ' ἓνα καφεενεδάκι, νά ποῦμε τά νέα. Μοῦπε γιά τῇ Γιώργαινα, τά παιδιά του, τίς σπουδές τους, τίς δυσκολίες στά οἰκονομικά. Ὅσο μοῦ μίλαγε, ἔβλεπα μιᾷ στενοχώρια

στό βλέμμα του. Κάτι ἤθελε νά βγάλει ἀπό μέσα του, ἀλλά δίσταζε.

-Κάποιο ντέρτι ἔχεις, φίλε μου, Γιώργη, τοῦπα, γιά νά τόν βοηθήσω. Ὁ-λα, πές το, νά ξαλαφρώσεις.

Τότε ξέσπασε, χείμαρρος, τά λόγια του. Τά βάσταγε φαίνεται καιρό μέσα του καί ἤθελε νά ξεσπάσει.

Μοῦχε πεῖ ὁ πνευματικός, ὅταν ἔγινε νεωκόρος, νά προσέχω τά λόγια καί τῇ συμπεριφορᾷ μου, γιατί ὅποιοι ἔχουν κάποια θέση μέσα στήν Ἐκκλησία, πρέπει νά ναι ὑποδείγματα γιά τοὺς Χριστιανούς, κι ἄς εἶναι καί νεωκόροι. Μοῦχε πεῖ καλή του ὥρα-νά προσέχω στίς ἀκολουθίες, ὅσο μπορῶ, νά προσεύχομαι καί νά μὴ πιάνω κουβέντα. Ὅσο δέ γιά τό Ἱερό, τό Ἅγιο Βῆμα, εἶπε ὁ εὐλογημένος Ἱερέας, νά μπαίνω μέ φόβο

ζητήματα τῆς δημόσιας διαχείρισης τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἀλλά καί ὡς πρὸς τὰ ζητήματα ἠθικῆς φύσεως στό μέτρο πού σχετίζονται ἀδιαχώριστα μέ τὸ λειτούργημα καί τῇ δημόσια δράσει του. Οἱ ἰδιαίτερες περιστάσεις τῆς ἰδιωτικῆς του ζωῆς ἐπηρεάζουν προφανῶς τὴν ἄσκηση τοῦ λειτουργήματός του, στό μέτρο πού παραβιάζουν εὐθέως τοὺς ἱεροὺς κανόνες (ἡ ἰσχὺς τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, ἄρθρο 3). Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία καί δικαιολογημένη ἡ αὐτοῦσια προβολή τῶν ἐπίμαχων ἰχητικῶν στοιχείων πού καλύπτουν πράξεις καί ἐκδηλώσεις μητροπολίτη, οἱ ὁποῖες, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν τρόπο καί τὸν χρόνο πού γίνονται (ἀκόμα δηλαδὴ καί ἂν δὲν γίνονται σὲ δημόσιο χῶρο), δὲν καλύπτονται ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερη προστασία τῆς προσωπικῆς ζωῆς...».

Αὐτὰ διαλαμβάνονται, ὅπως ἀποσπασματικά παρατέθηκαν, στό κείμενο τῆς

παραπάνω ἀπόφασης τῆς συνταγματικῆς κατοχυρωμένης Ἀνεξάρτητης Ἀρχῆς. Καί αὐτὰ ἄς τὰ λάβουν σοβαρῶς ὑπόψη τοὺς ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ἐγκαλούμενους κληρικούς, οἱ ὁποῖοι προκλητικὰ ἐπικαλοῦνται καί προσφεύγουν στὰ «προσωπικὰ δεδομένα» καί στὰ «προϊόντα ὑποκλοπῆς», μέ τὴν προσδοκία νά βροῦν προστασία καί καταφύγιο στίς διατάξεις τοῦ κοσμικοῦ δικαίου, περιφρονώντας πλήρως τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, οἱ ὁποῖοι ἄλλα ἐπιτάσσουν καί στὰ κελεύσματα τῶν ὁποίων κάθε κληρικός, ἐκούσια καί ἐθελότροπα, ὑποσχέθηκε ἀπόλυτη ὑποταγή.

Πρωτίστως ὅμως καί κυρίως πρέπει νά τὰ λάβει ὑπόψη τῆς ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία, ἀκολουθώντας ἀδιφανεῖς σκοπιμότητες, καταφεύγει σὲ νομικίστικες μεθοδεύσεις στήν προσπάθεια νά συγκαλύψει τὰ ἀνομήματα βεβαρημένων κληρικῶν.

Ὁ Σχολιαστής

Θεοῦ, προπάντων τὴν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μοῦ παράγγειλε, ἀκόμα, νᾶμαι ἐργατικός καὶ ταπεινός. Τίς συμβουλές του τίς φύλαξα σάν ἱερὴ κληρονομιά. Φανταζόμουν αὖτε, ἂν αὐτὰ πρέπει νά τὰ προσέχω ἐγώ, ἕνας ἀπλός καὶ ἀσήμαντος νεωκόρος, ἕνας ἱερέας καὶ προπάντων ἕνας ἐπίσκοπος πρέπει πολὺ περισσότερο νά τὰ τηρεῖ.

Σταμάτησε ὁ κυρ-Γιώργης, νά πάρει φύσημα, καὶ μετὰ στέναξε: Τί ἔχουν δεῖ τὰ μάτια μου, Θεέ μου!

-Πές τα, Γιώργη, νά ξεθυμάνεις, εἶπα, γιὰ νά τόν βοηθήσω.

-Νά, μωρέ, ἔχουμε ἕναν ἀρωματισμένο ἀρχιμανδρίτη νεαρό στὸν ἅϊ Νικόλα, πού ὁ νοῦς του κι ὁ λογισμὸς του εἶναι, πῶς νά καμαρώνει μὲ τὰ φανταχτερὰ ἄμφια καὶ τὰ ἐπανωκαλύμματα καὶ πῶς νά βγάζει καλλιτεχνικὲς κορῶνες, σάν νᾶναι τραγουδιστής. Κι αὐτὸ εἶναι ὅλο. Μετὰ χάνεται. Τουρίστας παπᾶς. Ποῦ νά τόν βροῦνε οἱ φτωχοί, ποιὸς νά ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἐνοριῖτες, ποιὸς νά τρέξει νά κοινωνήσῃ τοὺς ἄρρωστους, ποιὸς νά κάνει Ἀκολουθίες, ποιὸς νά κάνει Κηρύγματα, ποιὸς Κατηχητικά; Ἄφαντος. Εὐτυχῶς πού ἔχουμε κι ἕναν φιλότιμο παπούλη, πού τρέχει ἐκεῖνος. Αὐτὸς μοῦ δίνει κουράγιο. νά μὴν ἀπογοητευτῶ τελείως.

Σώπασε γιὰ λίγο. Ἔβλεπα, ὅμως, ἐγώ, ὅτι ἤθελε νά πεῖ κι ἄλλα. Καὶ περίμενα.

-Ξέρεις, φίλε μου-συνέχισε μὲ θλίψη ἀλλὰ καὶ μὲ ὀργή-τὰ χειρότερα δὲ στάπα. Τί ἔχουν δεῖ τὰ μάτια μου στὰ πανηγύρια! Πλῆθος οἱ δεσποτάδες. Θίασος ὁλόκληρος. Πλημμυρίζει τὸ Ἱερό ἀπὸ δεσποτάδες καὶ παπάδες καὶ παρατρεχάμενους νεαρούς. Ἐξω ἀπ' τὸ Ἱερό νά ψάλλουν οἱ ψάλτες καὶ μέσα νά γίνεται χαμός ἀπὸ τὸ κουβεντολόι. Καὶ νά συζητᾶνε κάτι πνευματικὸ, κομμά-

τια νά γίνεται, πού κι αὐτὸ δὲν στέκεται. Ἀλλὰ νά κουβεντιάσουν γιὰ ἄμφια, γιὰ ἐμπορικά ἱερατικῶν, γιὰ ἱερορράφτες καὶ γιὰ τιμές, ἢ νά σχολιάζουν τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο καὶ νά λένε τὰ νέα τῆς Συνόδου, εἶναι ἐξοργιστικό. Εἶδα δεσποτάδες τὴν ὥρα τῆς Λειτουργίας νά ἀνταλλάσσουν καὶ νά προβάρουν τίς μίτρες τοὺς καὶ νά φωτογραφίζονται. Εἶδα, στίς πιὸ ἱερὲς στιγμές, νά ἀστειεύονται! Βγῆκα ἀπ' τὰ ροῦχα μου, κολάστηκα, ἀδερφέ μου.

Ἔπεσε σιωπὴ, γεμάτη θλίψη. Θυμήθηκα τότε κάποιον, πού εἶχε πεῖ, ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα δὲν εἶναι μία θλίψη, ἀλλὰ μιά κατάθλιψη. Σηκωθήκαμε. Νοιώθοντας, ὅμως, ὅτι αὐτὴ ἡ κατάσταση τῶν ἐκκλησιαστικῶν δὲν πρέπει νά μᾶς πάρει ἀπὸ κάτω. Χαιρετώντας τὸ συνάδελφο τοῦ εἶπα:

-Φίλε Γιώργη, πρέπει ν' ἀνάψουμε στίς μέρες τὸ φανάρι σάν τὸ Διογένη καὶ νά ψάξουμε γιὰ τοὺς εὐλαβεῖς καὶ ἁγίους παπάδες καὶ ἐπισκόπους-πού σίγουρα ὑπάρχουν-καὶ σ' αὐτοὺς νά-χουμε τὰ μάτια. Στὸ Χριστὸ πάνω ἀπ' ὅλους, στὴν Παναγία, στοὺς ἁγίους μας καὶ στοὺς εὐλαβεῖς.

Νεωκόρος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X